

La vella política ni els homes de la vella política poden governar la nova Catalunya. Que no s'oblidi la ventada del 19 de juliol.

Òrgan del P. S. U. de Catalunya (L.C.) i portaveu de la U.G.T.

Hi ha qui somnia en una segona República del 14 d'abril. La República del 14 d'abril morí per sempre més el 19 de juliol i amb ella tots els polítics fracassats.

FRANQUEIG CONCERTAT

NÚM. 196

Girona, dimarts 15 de juny del 1937

PREU: 15 CTS.

Ni desertors polítics ni desertors militars

El poble estima els homes que el serveixen en moments de perill i de sacrifici. Però mai farà cas d'aquells que l'abandonen i fugen per covardia

Els que segueixen d'aprop els esdeveniments de la política, han pogut observar el revifament o, més ben dit, la reacció d'uns homes que hom donava per morts i benets políticament. Molts d'aquests homes, abans del 19 de juliol, eren coneguts com il·lustres personalitats de la política catalana, els quals, segurament commoguts pel terrible terrabastall que significaven les jornades revolucionàries dels primers mesos, o per la por de què els seus temperaments no poguessin resistir la prova a què se'ls sotmetia, decidiren marxar a l'estranger i observar de lluny la tragèdia d'Espanya. Aquestes «il·lustres» personalitats han passat mesos llargs a París, a Londres o a Brussel·les planyant-se amargament de les brutalitats feixistes, no deixant mai, però, de cobrar la nòmina mensualment com a premi a una missió que el propi Govern de la Generalitat desconeixia, però que havia estat suficient per a facilitar-los la fugida o la marxa, com volgueu dir-ho, a l'estranger.

Aquests elements, molt coneguts per tothom, un a un han desfilat per la «Galeria de homes il·lustres» de la «Soli», per tal de refrescar la memòria dels seus antics amics o admiradors, que en aquesta feina han dedicat gran interès els redactors de l'esmentat diari i als quals està molt agraïda Esquerra Republicana, per la propaganda gratuïta que els ha fet durant l'absència dels seus homes. Però, heus ací que els il·lustres patricis de la causa antifeixista s'han donat compte que el seu estat nerviós i el seu temperament ja s'ha enrobustit després d'uns mesos de repòs, i s'apresuren a retornar —alguns d'ells ja són a Barcelona— per tal de «salvar» Catalunya, puix que segons ells passà per un veritable perill anticatalanista, que de totes passades volen evitar.

Per aquests desertors polítics, com per als desertors militars, no pot haver-hi consideracions de cap classe, puix que uns i altres han abandonat la lluita política i militar, respectivament, per covardia, per un excessiu esperit de conservació. Mentre la immensa majoria del poble dona la seva sang i aporta tot el seu esforç per la victòria damunt el feixisme, els desertors polítics es tiren la gran vida a París, a Londres o a Brussel·les, esperant el moment oportú per a venir a Espanya a fer de víctima o de sacrificat i segurament per donar-nos després, amb l'aplom de l'home savi, unes quantes lliçons del bon governar i parlar de la necessitat d'una croada catalanista, per tal de foragitar influències estranyes, partits que són un perill per a la supervivència del seu, que manté el privilegi de poder fugir quan la por els neguiteja.

El poble necessita saber quina mesura s'ha pres contra aquests desertors. No pot haver-hi per ningú tractes de favor ni d'encobriment. El Partit Socialista Unificat ha dit clarament què s'havia de fer amb

(Passa a segona plana).

El asalto a la Telefónica

«Fragua Social», de València, ha publicado un extenso documento, firmado por el Comité Nacional de la C. N. T., en el que se intenta explicar de una manera muy curiosa el «putch» contrarrevolucionario de Mayo. Que la explicación la diera el periódico, como ya la han dado otras publicaciones afectas a la Confederación o a la específica, no nos extrañaría. Pero si nos sorprende que sea precisa-

mente el Comité Nacional de la C. N. T., que, como todas las organizaciones antifascistas tiene planteados numerosos problemas de resolución difícil, quien ahora, cuando todo el mundo sabe a qué atenerse, cuando todo el pueblo sabe la verdad de los sucesos de Mayo, persiste en el error y dé por verdadero lo que algunos llaman «la provocación de la Telefónica». Los camaradas anarquistas saben a ciencia

cierta que no hubo tal provocación y que ni la U.G.T. ni el P. S. U., ni ninguna organización antifascista que tenga conciencia de la gravedad de los momentos que atravesamos, ha intentado ni intenta «dar la batalla a la Confederación». Eso está bien para publicarlo en manifiestos más o menos clandestinos; para que lo proclame un organismo de la responsabilidad del C. N. confederal, no. Sobre todo, cuando se está intimamente convencido de que no es cierto.

¿Por qué se quiere hacer persistir al pueblo en el error de que la C. N. T. y la F. A. I. fueron provocadas y que la provocación se inició con el «asalto a la Telefónica», si no es verdad, y no puede disimularse, porque el «putch» estaba en la calle varios días antes? ¿Es que el pueblo no vio antes del día 3 a las patrullas armadas cacheando a los transeúntes, arrebatándoles las armas y rompiendo los carnets de la U. G. T.? ¿Es que el Gobierno de la Generalidad no declaró públicamente por medio de la Prensa que suspendía sus funciones porque no le era posible actuar bajo la coacción de los grupos armados que se habían hecho los amos de la calle? ¿Por qué se quiere desfigurar arbitrariamente los hechos, conocidos de todos, y hacer posible que los agentes provocadores continúen envenenando el ambiente y preparando una segunda edición sangrienta de lo que no vacilan en denominar, por medio de la Prensa y de la radio, «jornadas gloriosas de Mayo»? Fuera de Cataluña habrá alguien lo suficiente cándido o apasionado para creer la peregrina versión del «asalto a la Telefónica». Pero en Cataluña no se le cree nadie porque lo ha visto, porque sabe que la verdad es bien distinta.

No fué el 3 de Mayo, sino el 28 de Abril, cuando se produjo el primer inci-

dente contrarrevolucionario. Ese día los elementos provocadores, fascistas trotskistas e incontrolados, de Seo de Urgell y Puigcerdá, atacaron violentamente al pueblo de Bellver, y éste se defendió en igual forma. De haber procedido con nobleza y energía quien había de hacerlo, la cosa hubiera podido localizarse rápidamente. Pero no fué así. Aquel verdadero acto contrarrevolucionario provocó inmediatamente la movilización de las pintorescas Milicias de costa, que se dedicaron a asediar los pueblos de nuestra retaguardia. Apenas se había dominado el primer síntoma de «putch», fué asesinado nuestro camarada Roldán Cortada y, como consecuencia, detenido un miembro de un Comité de Defensa, de uno esos Comités de Defensa declarados ilegales por el Gobierno y por el pueblo. Y respondiendo a la detención se hizo una manifestación general de todos los que habían de participar en las jornadas de Mayo, y se ocupó militarmente Barcelona. ¿Pero es que se cree que el pueblo no tiene memoria? ¿Es que se cree que el pueblo no se acuerda ya de que se detenían los trenvías y los coches, y las patrullas cacheaban a los viajeros y a los transeúntes, y detenían a quienes llevaban carnet de la U. G. T. o de algún partido político antifascista, desde luego?

Y esto era varios días antes del 3 de Mayo. Después el consejero de Seguridad Interior, cumpliendo, como debía hacerlo, con su deber, decidió poner fin a la situación anormal por que atrevesaba la Telefónica. Esta situación anormal consistía en que no la colectividad, no un Comité representativo de todas las fuerzas antifascistas, sino una sola organización controlaba todos los servicios, y ni el Presidente de la Generalidad ni el de la Repú-

(Passa a la segona plana).

El que podem i hem de fer per Espanya

Parla en primer lloc de l'ajuda material que cal donar el poble espanyol i intensificar en la setmana de solidaritat per Espanya, que va començar diumenge a Brusel·les. Parla després de l'ajuda moral i diu: «Hem d'aportar al mateix temps la nostra assistència moral per una acció cada vegada més enèrgica contra la política dita de no intervenció. «No volem fer el procés d'un govern determinat, volem constatar que els resultats d'aquesta política han conduït més que una fallida a un desastre. Cadascú es dona compte actualment, que si seguint els rengles elementals de drets de gents, hom hagués permès al govern espanyol, govern amic i legítim, procurar-se lliurament els mitjans necessaris per a defensar-se dels facciosos, no solament les potències feixistes no haurien intervingut en la guerra, sinó que la guerra civil hauria estat acabada. Al contrari a Europa no hi ha llei internacional, només la llei de la jungla. Els acords de la no intervenció són tan rigorosament a-

placats per els uns com vergonyosament violats pels altres. Darrerament al produir-se l'incident del «Deutschland», Hitler va atribuir-se el dret de fer justícia ell mateix i donar l'ordre d'obrir foc sobre les poblacions innocents, practicant aquesta moral de salvatges. «El carnatge d'Almeria després de Guarnica no provocaran una acció decisiva? Els pobles sinó els goveras comprendran que no es pas possible per més temps, les potències feixistes, violant llur paraula fassin una guerra d'invasió, que és hora de liquidar la no intervenció o retirar immediatament totes les forces estrangeres del territori espanyol.» Per aconseguir aquests resultats nosaltres en cara que ciutadans d'un petit país hem d'aportar ajuda material durant aquesta setmana de solidaritat i ajuda moral, d'acord amb tots els que volen assegurar la victòria d'Espanya i restablir l'ideal d'Abraham Lincoln: el govern del poble, pel poble i per al poble.»

EMILI VANDERVELDE

(Ve de la primera plana)

aquests elements, expulsant de les seves rengleres al doctor Pla i Armengol. Aquest és el camí que el poble antifeixista espera es seguirà per part d'Esquerra Republicana, foragitant de les seves rengleres a tota una legió de fugitius, com són Joan Casanovas, Ventura Gassol, Massip, Dencàs, Gubern, Alavedra, Hurtado i tants d'altres, que no poden tornar més a Catalunya quan l'abandonaren en els moments més difícils de la lluita contra el feixisme invasor.

Seria indigne dels catalans que aquests individus retornessin un dia a Catalunya i presentant-se com a víctimes d'una persecució inexistent, aconseguissin novament situar-se en les seves antigues posicions de privilegi. Per a ells no pot haver-hi altre tracte que el del despreci com a vulgars desertors de la causa antifeixista, donant a la vegada una alta lliçó de moralitat política als eterns aprofitats de totes les situacions.

Després del 19 de juliol ja no és possible emparar-se en els vells sistemes de la maniobra i el sentimentalisme; els homes són estimats i respectats no pel que valen, sinó pel que han fet per la causa de la República i de la lluita a mort contra el feixisme.

"El asalto a la Telefónica"

(Vé de la primera plana)

blica podían hablar sin que sus conferencias fuesen intervenidas. La Telefónica no es de la C.N.T., ni es de la U. G. T., ni de ningún partido, y el Gobierno no podía tolerar por más tiempo la fiscalización que en los servicios ejercía la primera de las organizaciones. A esto se le llama "la provocación del asalto a la Telefónica". A que los representantes del Gobierno quisieran corregir esta anomalía usando de un legítimo derecho.

La respuesta fué idéntica a la que se dió cuando se quiso hacer una mínima parte de la justicia que reclamaba el pueblo por el asesinato de Roldán Cortada. Se movilizaron todos los grupos y se levantaron barricadas. Es claro que de haberse tratado de una provocación a la C.N.T., ésta que tenía cuatro consejeros en el Gobierno de la Generalidad, hubiese podido evidenciar el atropello y hacer valer sus derechos de una manera legal. Pero no fué así. Los elementos provocadores continuaron haciendo su labor y realizando todas las acciones que los trotskistas iban señalando como plataforma de acción para asaltar el Poder.

Y hay aún un hecho muy significativo. Se firmó un pacto mediante el cual la fuerza pública se retiraría de la Telefónica, dejando tan sólo un representante, con la condición de que se retiraran también los grupos armados de la calle. Y, en efecto, la fuerza pública se retiró, pero las patrullas continuaron desarrollando el plan trazado.

La verdad es ésta y no

hay por qué desfigurarla. Quientos muertos y dos mil heridos no pueden servir para que nadie especule con su memoria.

Nadie, y nosotros menos, ha dicho que fuera la C. N. T. quien preparara el "putch", ni que fuera toda la C. N. T. quien la llevara a cabo. Lo que hemos dicho, porque es verdad, es que los trotskistas, algunos grupos de las Juventudes Libertarias, los "Amigos de Durruti" y otros grupos incontrolados, fueron los que capitanearon el movimiento, y que todos los que estuvieron en la calle atacando el Poder del pueblo eran provocadores, trotskistas, fascistas y algunos elementos alucinados, apasionados, que creían de buena fe que aquello era obra revolucionaria. Pero nadie ha culpado a toda la C. N. T., ni ha querido ni quiere darle la batalla.

Tenemos la guerra ahí mismo, abrasándonos, empobreciéndonos. ¿Por qué no dedicar todos nuestros esfuerzos a terminarla, llevando la victoria a nuestros campos? Lo interesante sería llegar a la unidad de acción del proletariado para vencer. Y no es el mejor camino éste de querer justificar unos hechos lamentables y el de tildar de fascistas a partidos y organizaciones que han dado innumerables pruebas de adhesión a la causa del pueblo. La C. N. T. no debe enfocar sus baterías contra nosotros, sino ayudarnos a limpiar de emboscados y provocadores la retaguardia leal. El camino de la victoria es éste y por él queremos marchar con los camaradas anarquistas.

(De "Las Noticias").

Conferència Nacional del Partit Socialista Unificat de Catalunya

En la reunió que celebrà diumenge el Comitè Central del P. S. U., després d'analitzar la situació actual i prendre els acords corresponents, acordà celebrar, amb motiu de l'aniversari de la fundació del Partit Socialista Unificat (fusió dels Partits Socialista, Comunista, Català Proletari i Unió Socialista), la Primera Conferència Nacional del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El feixisme alemany i italià han bolcat damunt Euzkadi tots els seus terribles procediments de destrucció i de mort

València 15.—Al Ministeri de Defensa Nacional s'ha facilitat la següent nota:

«L'enemic, a desgrat del pacte de no intervenció farsa iníqua de la qual resulta única víctima el Govern legítim de la República ha quadruplicat durant aquests dos últims mesos els seus efectius d'aviació, rebent diàriament gran nombre d'aviacions d'Itàlia i Alemanya. A la vegada ha augmentat de

manera considerable el seu material artiller i armes automàtiques, que entren sense treva per frontera portuguesa o arriben a ports espanyols a poder dels facciosos, a bord de vaixells de guerra alemanys i antics mercants espanyols, cedits pels rebels al Govern de Roma, els quals vaixells, amb doble documentació i doble bandera, figuren com a italians fins que entren a la zona de Control,

on hissen el pavelló espanyol (gran part de tals elements de guerra, servits per militars alemanys i italians, que també a desgrat del Pacte de no Intervenció continuen envaint el nostre territori, l'han concentrat al País Basc, on l'enemic, al cap de dos mesos i mig de terrible ofensiva precedida dels més cruels bombardeigs que sobre poblacions civils coneix la història, ha aconseguit aproxi-

mar-se a Bilbao, trencant en alguns llocs, per mitjà de pluja de granades, obusos i bombes, el cinturó i fortificacions i escalant algunes zones immediates a la ciutat per la vorera dreta del Nervión.—València, 14 de juny del 1937.»

LLEGIU

Tres mil morts i dos mil cinc cents ferits pels cruels bombardeigs aeris

València, 15.—El Ministeri de Defensa ha facilitat una nota de les víctimes causades a la població civil de Biscaia pels bombardeigs de l'aviació facciosa durant el mes d'abril:

Lloc	Dies	Morts	Ferits
Amorabieta	dies 13, 22, 28 i 30:	22	34
Abadiano	dia 22:	—	4
Apatamonasterio	dia 22:	—	4
Arbaseguí	dia 26:	30	12
Arrazúa	dia 26:	1	2
Algorta	dia 24:	1	—
Bilbao	dies 1, 6, 18, 22, 23 i 29:	253	146
Baracaldo	dies 22, 23 i 30:	13	22
Berango	dia 24:	2	6
Ceanuri	dies 2 i 6:	14	37
Ceberio	dia 29:	1	4
Durango	dies 1, 2, 29 i 31:	193	84
Erandio	dies 22, 23, 24, 25 i 26:	29	37
Eibar	dies 24 i 25:	74	79
Elorrio	dies 22, 24 i 25:	24	28
Galdacano	dies 7, 24 i 30:	22	34
Guecho	dies 22, 24, 29 i 30:	5	16
Guernica	dies 26 i 27:	1.654	889
Gautequiz de Arteaga	dia 27:	4	2
Lejona	dies 15 i 24:	11	10
Las Arenas	dia 24:	9	13
Lami co	dies 7, 8, 22, 23, 24 i 30:	8	4
Larrabezúa	dia 29:	3	2
Marquina	dia 28:	7	12
Ochandiano	dies 1 i 2:	18	14
Portugalete	dies 29 i 30:	4	5
Rigortia	dia 26:	5	13
Sestao	dies 13, 15 i 29:	14	18
Santurce	dia 29:	8	17
Tormoza	dia 23:	12	26
Zarataun	dies 24, 25 i 29:	3	6
Zuazo	dia 25:	1	3

El total de morts que suma aquesta relació és de dos mil quatre-cents quaranta-cinc, i el de ferits, de mil sis-cents un.

No són incloses en la relació les víctimes causades pels bombardeigs del dia 31 de març a Durango, que foren aproximadament de cinc-cents vint morts i de nou-cents cinquanta ferits.

En xifres rodones, les víctimes causades pels bombar-

deigs sobre pobles indefensos a Biscaia, en un sol mes, pugon a tres milers de morts i a més de dos mil cinc-cents ferits.

LA DESBANDADA DEL P.O.U.M.
A LES NOSTRES COMARQUES

«Encara que fins el dia 6 de Maig proppassat vàrem pertànyer al P. O. U. M., no podem romandre-hi un dia més, ja que no tenim cap dubte per a poder qualificar de contrarevolucionaris els seus dirigents...»

Companys d'aquest Radi:

Els sotassignats us recomanen que tinguen la màxima atenció pel contingut d'aquesta lletra. Fa poc que us hem demanat l'ingrés al P. S. U., la qual cosa fins ara ha tingut un resultat negatiu. Encara que fins el dia 6 de Maig proppassat vàrem pertànyer al P. O. U. M., no podem romandre-hi ni un dia més, ja que no tenim cap dubte per a poder qualificar de contrarevolucionaris els seus dirigents, i nosaltres, treballadors honrats, no podem menys, no solament de censurar, sinó de condemnar, els fets sagnants, de maig, durant els quals han caigut víctimes de bales assassines homes ben destacats de l'antifeixisme, entre els quals, i per a vergonya dels inductors, figura entre els assassinats el mateix president del S. R. I. local.

Es davant de tot el poble de Cadaqués que reclamem justícia implacable contra aquests elements que s'encobreixen sota una bandera d'una organització titulada revolucionària o d'una sindical i fan causa comuna amb el feixisme invasor.

Us repetim, una vegada més, que desitgem fervorosament ésser uns nous militants del P. S. U. No cal dir que acceptem per endavant totes aquelles clàusules o limitacions que ens puguin ésser imposades per haver pertangut als rengles facciosos del P.O.U.M., sigui per haver militat en un partit d'aquesta baixa naturalesa, o sigui pel que sigui.

Aspirem que ens feu l'honor d'ésser militants del vostre Partit, per tal com creiem ésser antifeixistes honrats.

Vostres i de la causa comunista,

Jaume Quintana, Enric Torrents, Joan Olivet, Joaquim Torrents, Jaume Ballesta

Cadaqués, 11 de juny del 1937.

(De «Trell»)»

Front de la Joventut Treballadora

El Front de la Joventut Treballadora, organitza a partir del 22 de Juny, uns cursos de conferències, de Matemàtiques, (Geometria i Aritmètica), Economia, Català i Ciències Físiques, de 9 a 11 de la vetlla, classes alternes per a facilitar la assistència a totes elles.

La inscripció i matrícula, absolutament gratuïta, ha de fer-se del dia 7 al 21 de 7 a 8 de la vetlla en el local del Front de les Joventuts plaça Didac Terradell.

Els cursos duraran dos mesos.

Les forces d'Aragó ataquen. Per què? Perquè ja hi ha Exèrcit Popular Regular i un sol home que mana: el general Pozas.

:: Informació local ::

El Ple de l'Ajuntament

Ahir tingué lloc la sessió llampec del segon Ple municipal per tal d'eleger el nou Comitè Permanent. En la nostra nota d'ahir, preveiem una votació de vuit vots efectius i dotze en blanc, però en honor a la veritat hem de dir que ens equivocàrem. El resultat fou excel·lent: vuit vots efectius i vuit en blanc. Es a dir que hi hagué un empat entre negres i blancs.

Per avui a les sis està anunciada la tercera i darrera sessió per al nomenament esmentat. L'afar corre presa i no cal badar. Avui, doncs, serà elegit alcalde definitiu de l'Ajuntament per al qual «L'Espurna» de dies enrera mostrà molta simpatia. El nostre Ajuntament serà un cas únic a Catalunya: es governarà a base de vots en blanc i d'una generositat sense límits. Tenir majoria per a governar? Per què es necessita si la C. N. T. i el P. O. U. M. ens ajuden amicalment? El cas és governar de la manera que sigui. A més, les minories obreres estan conformes en què l'alcalde sigui Pere Cerezo perquè saben que és diputat al Parlament Cata-

lú i no convé estar-hi malament, puix que algun dia i si el temps no ho espatlla, Expèdit Duran podrà explicar-hi els seus famosos discursos.

L'actual Comissió de Govern serà un model d'harmonia. No hi haurà discòrdies possibles i tot es resoldrà en família. Els consellers i els vocals de la Comissió de Govern seran ells, només ells. Ja que no hi han volgut saber res—diuen els homes d'Esquerra Republicana— ens ho farem tots sols, puix que a la fi i al cap ja som suficients.

En la tercera votació d'avui tornaran a sorgir els vots en blanc, i alguns d'ells s'escaparan de l'urna i es permetran donar unes quantes voltes, com a purs colomets, pel damunt del públic en senyal de pau i harmonia, d'on recolliran el brot d'olivera per a dipositar-lo als escans dels regidors, per a què mai més siguin possibles les baralles entre ells i Girona vegi en els seus governants a uns nous apòstols, encara que siguin municipals.

U. G. T.

UNS TELEGRAMS INTERESSANTS

El Sindicat de Llum i Força (U. G. T.) d'aquesta ciutat trameté uns telegrams d'adhesió i simpatia als Governos de la Generalitat i de la República, els quals han estat contestats de la següent manera:

«El Sr. President de la Generalitat ha rebut el telegrama d'adhesió que li heu adreçat i m'encarrega d'acusar-vos-en rebut significativament, en nom del Govern de Catalunya el seu reconeixement pel vostre concurs a favor de la unitat i de la causa antifeixista.»

«Presidencia Consejo de Ministros a Sindicato Agua, Gas y Electricidad. — Reconocido sus votos éxito Gobierno, salúdoles cordialmente Negrin.»

LLEGIU
LESQUELLA
DE LA TORRETTA

Sindicat del Ram del Vestir (UGT)

Es convoca a tots els socis del Sindicat del Ram del Vestir a la Reunió General extraordinària que tindrà lloc a la Casa del Poble, per avui dia 15 de Juny, a les 7 del vespre, per a tractar del següent Ordre del dia:

Lectura de l'Acta anterior.

Resolució d'un comunicat de la Regional.

Lectura de l'estat de comptes.

Precs i preguntes.

Degut a la importància dels assumptes a tractar es prega l'assistència de tots.

Consell Municipal

VIVENDA (Recaptació)

S'ha acordat prorrogar el termini de cobrament de lloguers d'estatges corresponent al mes d'Abril pàs, qual pròximament el dia 18 dels corrents.

Es fa avinent que a començar del dia 18 del present mes s'efectuarà ja la recaptació de lloguers del mes de Maig d'enguany.

Girona, 11 de juny del 1937. — L'Alcalde, P. Cerezo Hernández.

IMPORTANTÍSSIM

S'adverteix al públic que són declarats fora de la circulació els bitllets de pa per moneda d'una pesseta emesos per aquests Ajuntament i dels quals en sigui borrada o respada la signatura de les Autoritats signants del bitllet o bé continguin inscripcions o es presentin esparracats.

La Caixa municipal no canviarà cap dels papers monedes que continguin aquests vics o modificacions que automàticament implicaran la seva anul·lació i pèrdua de valor canviable.

Girona, 14 juny 1937. — L'Alcalde, Pere Cerezo.

Noticiari

El proper divendres, dia 18, actuarà en el Teatre Albéniz, una notable companyia de sarsuela, procedent del Teatre Victòria, de Barcelona, en la que hi forma part el notable tenor Hipòlit Làzaro, la qual representarà la gran òpera del mestre Arrieta, «Marina».

Per haver-los-hi caigut oli bullent al cim del cos, han estat atesos en el dispensari municipal, Antònia Arenes Sagué, de 23 anys, de ferides en la cara i pit, i el nen de 7 anys, Francesc Carmona Jiménez de ferides en el peu.

Ha estat atesa en el dispensari municipal, Rosa Genis, de 66 anys, de ferides en el llavi i braç, produïdes al ésser agredida pel seu espòs del qual està divorciada.

Ha estat mossegat per un gos el nen de 11 anys Francesc Julià, el qual ha estat assistit en el dispensari municipal.

També ha estat atès en el dit centre Miquel Ribas, de 80 anys, d'una ferida al cap per caure al carrer.

COMARQUES

LA SELLERA

DE TEATRO

El Domingo 6 de Juny se celebrà en La Sella un festival de Teatre organitzat per la Colonia Escolar Ma-

drileña, con objeto de recaudar fondos para adquirir ropas a los niños que la integran.

Se pusieron en escena por los aficionados locales un bonito sainete y un gracioso monólogo en catalán, que hicieron las delicias del público numeroso que asistió.

Seguidamente la sección de la Colonia, estrenó la comedia en tres actos de Emilio Niveiro Díaz, «Auxiliar de la misma titulada «Niños». La obra cuyo asunto se desarrolla en una Escuela Nacional, plantea con verismo las angustias del niño de Madrid y sus alegrías, rela-

cionadas con la guerra que sostenemos. La interpretación fué muy cuidada y obtuvo el espectáculo un franco éxito. Obligando al público a saludar en todos los actos y a repetir algunas escenas.

Los responsables de la Colonia, camaradas Manuel Luengo y Emilio Niveiro, recibieron las felicitaciones del complacido auditorio. En suma, resultó entretenida la velada y el resultado económico corrió parejas con el artístico. Próximamente se repetirá el beneficio en los pueblos de Amer y de Anglés. Auguramos la misma fortuna. — C.

Informació telefònica

Del nostre servei especial

BARCELONA

COMUNICAT OFICIAL

Barcelona, 15.—En el comunicat oficial d'avui es diu el següent:

L'aviació facciosa ha bombardejat la població de Lletux, ocasionant algunes víctimes.

En els altres sectors, foc de canó i de fusell.

SET "FIATS" FEIXISTES ABATUTS

Barbastre, 15.— Continua la pressió de l'exèrcit popular al front d'Osca. L'artilleria i l'aviació actuen intensament i efectuen importants serveis.

L'aviació enemiga tracta per tots els mitjans d'ajudar a l'infanteria rebel, que es mostra completament desmoralitzada. Una esquadreta d'aparells rebels ha intentat, durant la tarda d'avui, bombardejar les posicions lleials del Carrascal. En advertir la presència dels avions enemigues s'elevaren immediatament d'un dels nostres camps d'aviació diversos caces lleials. Els nostres aviadors, amb gran pericia, valentia i abnegació, s'adressaren directament a trobar els aparells enemics

El combat s'entaulà entre els aparells rebels i els nostres produí una emoció extraordinària als soldats que el presenciaren i es pogué comprovar, una vegada més, la superioritat tècnica dels nostres valents «Ales roges» sobre l'aviació rebel. El resultat del combat fou favorable en tots conceptes per a l'aviació republicana: set aparells rebels caigueren incendiats, tres dintre de les nostres línies. Els tripulants moriren carbonitzats.

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Barcelona, 15.—El President Companys ha rebut els periodistes i els ha dit que demà hi hauria Consell ordinari.

També ha dit que havia rebut la visita de Joan Casanovas, el qual com se sap, fins ara es trobava a París.

JUTGE ESPECIAL

Barcelona, 15.—Ha estat anomenat el magistrat Al fonen Díaz, jutge especial per tal que entengui en la col·lectivització del comerç que s'ha realitzat a Malgrat.

MADRID

TRASLLAT D'UN HEROI

València, 15.—Demà, a les tres de la tarda, arribarà a València el cadàver del famós escriptor antifeixista hongarès conegut pel general Lukas, anomenat Matei Jalka, que morí el proppassat dissabte al front d'Osca. Pertanyia a la Columna Internacional.

REUNIO D'AMBAIXADORS

València, 15.—El President del Consell Dr. Negrin ha reunit als ambaixadors Ossorio i Gallardo, Ruiz Funes, Azcárate i Giménez d'Asua, els quals han dinat juntament amb el president.

LA SITUACIO DE BILBAO ES LA NORMAL

Bilbao, 15.—Durant el dia d'ahir la lluita continuà amb la duresa dels dies anteriors. La seva situació és normal. Les informacions procedents dels fronts són bastant optimis-

tes, si bé continua la pressió enemiga, la qual es porta a cap amb tota classe de material de guerra.

L'aviació enemiga ahir bombardejà Portugalete i altres poblacions.

BRUNO ALONSO A BILBAO

Bilbao, 15.—Ha arribat a aquesta ciutat el comissari general de la flota republicana, Bruno Alonso, el qual ha conversat llargament amb el President Aguirre.

UN DESPATX D'UN CAP DEL NORD

MADRID, 15.— Aquesta nit el general Miaja ha rebut un telegrama d'un cap de l'exèrcit del Nord, en el qual diu que les tropes basques resisteixen heroïcament i que l'enemic s'estavellarà davant la muralla de les forces governamentals.

LES OPERACIONS ALS FRONTS DEL CENTRE

Madrid, 15.—Les operacions del Centre continuen amb duels d'artilleria. Ahir les bateries lleials bombardejaren les posicions enemigues d'Aravaca, volant el dipòsit d'aigua d'aquella població.

LLEGIU

MIRADOR
SEMANAL DE INFORMACIÓ I CULTURA

ESTRANGER

12.000 OBRERS EN VAGA

Dublin, 15.—S'han declarat en vaga dotze mil obrers entre xofers i recaptadors de garatxes.

LA SITUACIO DE BILBAO PREOCUPA LONDRES

Londres, 15.—Les notícies que es reben de Bilbao preocupen en aquesta ciutat. Es destaca la presència en la capital de Biscaia del comissari de la flota republicana Bruno Alonso, el qual és presentat com a home de gran energia i serietat.

També ha causat gran impressió el discurs del President Aguirre, el qual és qualificat com un model de patriotisme.

Casanovas a Girona?

A «Girona C. N. T.» hem llegit el següent:

«Ayer tarde, a les seis, llegó a nuestra ciudad el ex presidente del Consejo de la Generalidad, don Juan Casanovas, que hace meses se desterró voluntariamente a Francia. Después de visitar al Ayuntamiento y de tomar

un refresco bajo los pórticos de la Rambla, en el café Norrat, acompañado de diversas personalidades y autoridades gerdndenses, el ilustre viajero marchó (suponemos) a Barcelona, donde su presencia debe ser esperada con indudable ansiedad ¡Lo celebramos!»

Redacció i Administració:
Alvarez de Castro, núm 7
Teléfono, 574

front

Organ del P.S.U. de Catalunya (I.R.) i portaveu de la U.A.T.

PREUS DE SUBSCRIPCIO:
Girona, un mes 2'50 ptes.
Fora, un trimestre 7'50 "

AJUT

DEL 20 AL 27 D'AQUEST
MES

Setmana pro-Ajut Euscadi

TOTS ELS GIRONINS HI
COLLABORARAN.

Butlletí del Comitè Local de Girona, del Socors Roig Internacional Secció Catalana

"News Chronicle", uno de los diarios más serios de Londres y cuyas informaciones son siempre severamente controladas y, en parte, dinamadas de fuentes oficiales, publica algunos datos sobre la ocupación de Mallorca por parte de tropas italianas.

Comprueba las informaciones con fotografías que asumen el carácter de documentos irrefutables.

Cuando un destacamento catalán intentó desembarcar en la isla, cuya población callaba bajo la opresión de un puñado de facinerosos, habría alcanzado con facilidad su intento si al mismo tiempo no hubieran aparecido, en aguas del as Baleares, submarinos y buques italianos que empezaron a desembarcar tropas y artillería.

Desde entonces el mando de Mallorca, Menorca e Ibiza fué asumido por el jefe de los destacamentos italianos desembarcados que, sin hablar ni una palabra de español o catalán, con motivo de órdenes recibidas evidentemente en Roma, se dice español.

Firma: general, conde Aldo Rossi.

Según las informaciones de "News Chronicle", el nombre es tan falso como el españolismo. El conde Rossi es nada menos que Aldo Bonaccorsi, uno de los jefes de la OVRA, amigo de Dumini y complicado en el asesinato de Giacomo Matteoti.

Hasta aquí el diario londinense.

Nuestros recuerdos particulares nos permiten agregar, sobre la personalidad de Bonaccorsi, a título de curiosidad, algunos pormenores interesantes es capados a la memoria de los informantes de la prensa inglesa.

Aldo Bonaccorsi, nacido en Bolonia, fué uno de los primeros escuadristas del movimiento fascista. Nunca fué conde y salía del bajo fondo bolañés.

Actuó con las escuadras de Balonia y Florencia en varios asesinatos políticos y organizó, con Volpi y Dumini el homicidio del diputado Matteoti.

Pero su celebridad en los anales de la criminología fascista es debida al linchamiento de Anteo Zamboni.

El 26 de octubre de 1926, Mussolini visitaba Bolonia y pronunciaba un discurso en la plaza de San Petronio, ante todos los fascis-

A tots el Comitès Locals del Socors Roig Internacional, Secció Catalana

Companys:

A la segona quinzena del mes de juliol, es celebrarà el nostre primer Congrés; nosaltres aspirem que sigui el Congrés de totes les forces antifeixistes de Catalunya.

Es evident que no podem tenir aquesta pretensió, si continuem amb el número reduït d'afiliats que actualment tenim. Per tant aquest Comitè Central llença la consigna de doblar el número d'afiliats; cada soci deurà guanyar un nou afiliat per la nostra organització.

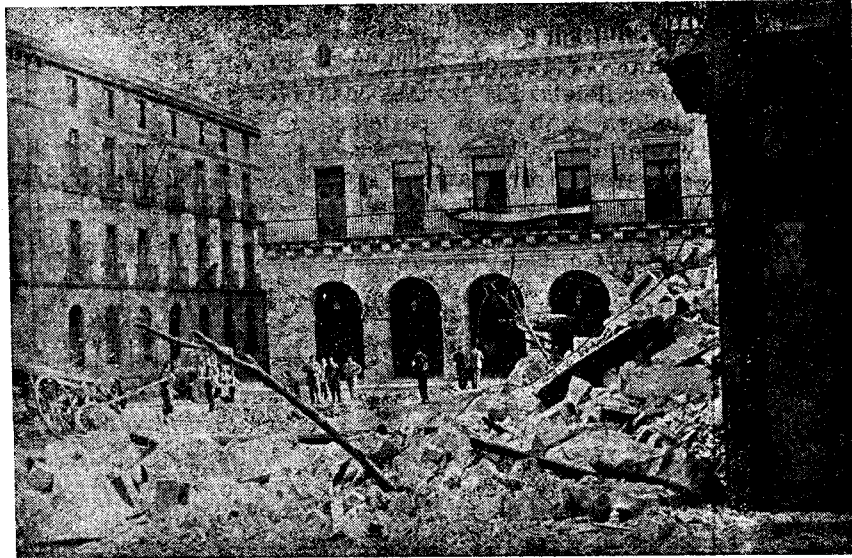
Es necessari, doncs, que recollim amb l'entusiasme que es mereix, aquesta consigna. Penseu que el nostre primer Congrés, per ésser, si tots ens hi esforcem, el punt de partida per una futura actuació conjunta de totes les forces antifeixistes vers el camí de la solidaritat.

Per el Congrés de masses, per una soia organització, d'ajuda, doblem el número d'afiliats.

EL COMITE LOCAL DE GIRONA

EDITORIAL

Gora Euzkadi!!

L'Ajuntament d'Irún i la seva plaça. Document gràfic de la insània d'uns homes amb esperit de xacals sanguinaris i covards hienes. Aquests pilons de runes acusaran eternament als qui desbocaren a la nostra santa terra la bojeria homicida de les cegues passions dels homes. La calamitat pública, la bíblica condemna feta carn per a escarni dels postulats labials d'una religió que es diu d'amor, pau i fraternitat universal i ha organitzat, patrocinat, finançat i dirigit el més gran crim humà que recorda la nostra Història trágica. ¡Maleïts siguin!

Un dictador italiano en Mallorca

tas de provincia de Bolonia, Rivena y Ferrara, expresamente convocados. mientras su coche pasaba en medio de la multitud, un chico de quince años, Anteo zamboni, disparó un tiro de revólver contra el dictador, quien resultó ileso.

Instantáneamente Bonaccorsi, que "casualmente" se hallaba colocado detrás

de Anteo zamboni, lo apuntó ferozmente. El cadáver fué arrastrado por las calles de la ciudad y mutilado horrorosamente. Los miserables restos quedaron pendientes de una horca durante dos días. Barbarie que que oscurece a la Edad Media.

*** Pero nunca se ha esclarecido quiénes fueron ver-

daderamente los que inspiraron a Anteo zamboni. El era afiliado al fascismo y su hermano mayor era suboficial de marina. El niño llevaba siempre la camisa negra y se ufanaba de su entusiasmo vanguardista. Los izquierdistas de acción nada sabían de él ni del tentado y rechazaron toda responsabilidad. Ocurrió que, en Bolonia,

una fuerte corriente de disidentes fascistas, debido a rivalidades entre Balbo y Arpinati, respectivamente jefes de Ferrara y Bolonia, se habían complotado para eliminar al Duce y habían sugestionado a zamboni. zamboni debía ser eliminado apenas cumplido el atentado para que desapareciese cualquier prueba y testigo

del crimen. Por eso se encontraba detrás de él Bonaccorsi.

En la estación de Bolonia hubo una discusión tre Musolini, Arpinati y Balbo y, por un instante, hubo también el peligro de un irreparable cisma entre los bandos fascistas.

Mussolini decidió, en interés del partido, sofocar el incidente, y a las tres de la madrugada dió orden telegráfica a los jefes de todas las ciudades italianas de achacar el atentado a los izquierdistas y tomar represalias.

Fueron asesinadas una veintena de personas y hubo un millar de heridos y apaleados.

Así retornó la paz al fascismo.

Bonaccorsi siguió en su empleo de la policía secreta, que entonces se llamaba la CECA, opellido copiado de la policía zarista.

Hoy, Aldo Bonaccorsi es general, conde y comandante en jefe de Mallorca y de las Baleares. Sorpresas de las carreras políticas en los países fascistas.

Mario MARIANI

El S. R. I. ha lliurat 20.000 pessetes per a propaganda a la reraguarda facciosa

VALENCIA.— El Comité Ejecutivo del S.R.I. d'Espanya, ha tramés al comissari general de Guerra Juli Alvarez del Vayo, una lletra en la qual diu que ha vist amb satisfacció la iniciativa del Comitè Provincial de Madrid del Socors Roig, de lliurar al Comissariat del Cente la quantitat de 20.000 pessetes per a intensificar la propaganda entre l'exercit i la reraguarda enemiga.

Elogia els resultats obtinguts fins ara amb aquesta propaganda a les leres faccioses i afegeix:

"Seguint l'exemple del nostre gloriós Socors Roig de Madrid, i en nom de més de mig milió d'afiliats de totes les idees fem lliurament al Comissariat General de Guerra, per mitjà vostre, de la quantitat de 50.000 pessetes, per tal que siguin ampliats i intensificats els treballs de propaganda entre l'enemic amb la seguretat que altres organitzacions seguiran el nostre exemple.